



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyně Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobkyně: **K. K.**, narozena dne XXX
státní příslušnost XXX
bytem na území republiky XXX
zastoupené Mgr. Tomášem Císařem, advokátem
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 6. 2018 č. j. MV-96667-5/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále též „žalovaná“) ze dne 21. 6. 2018 č. j. MV-96667-5/SO-2017, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále též „*prvostupňový orgán*“), ze dne 15. 6. 2017 č. j. OAM-2813-7/DP-2017. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žalobkyni žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na území České republiky, jelikož byla Švýcarskem podle čl. 96 Schengenské prováděcí úmluvy zařazena do Schengenského informačního systému (dále též „*SIS*“) jako osoba, již má být odepřen vstup na území států Schengenského prostoru do dne 15. 9. 2019.
2. Proti rozhodnutí žalované brojí žalobkyně podanou žalobou. Námitky v ní uplatněné lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
3. V prvním žalobním bodu žalobkyně namítá, že správní spis neobsahuje žádný důkaz o jejím zařazení do SIS z rozhodnutí orgánu cizího státu. Odkaz žalovaného na záznam v SIS nepovažuje za dostatečný, jedná se o samostatnou evidenci správního orgánu, a ze žádné okolnosti nelze dospět k závěru, že jde o presumpci správnosti. Žalobkyně musí mít

možnost ze spisového materiálu ověřit skutečnosti, které jsou jí kladeny k tíži. Zároveň neměla možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Skutkový stav proto nepovažuje za náležitě zjištěný,

4. Ve druhém žalobním bodu žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 68 odst. 3 správního řádu a nezákonné, jelikož se nezabývá posouzením přiměřenosti podle § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „ZPC“). Je proto v rozporu s § 2 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“). Žalovaný nevzal v úvahu skutečné vazby žalobkyně na území republiky, popř. je posoudil v rozporu se zákonem. Žalobkyně nesouhlasí se žalovaným, že za dobu pobytu nemohly být zpřetrhány vazby k domovské zemi, přitom žalovaný nezohlednil, že žalobkyně na území republiky studuje. K této skutečnosti neprovedl žalovaný žádné dokazování.
5. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout. K prvnímu žalobnímu bodu se neztotožnila se žalobkyní, že správní spis neobsahuje žádný důkaz k zařazení žalobkyně do SIS. Poukázala na sdělení Národní centrály SIRENE ze dne 24. 11. 2016 č. j. PPR-234107/MPS-2016-CZ-754031/2016-DS, ze kterého vyplývá, že podle informací od Státního sekretariátu pro migraci žalobkyně požádala o dlouhodobé vízum nebo povolení k pobytu za účelem studia architektury na Ecole Polytechnique de Lausanne. K žádosti o vízum připojila falešné doporučení prof. R. G., a současně informace o stupni jejího dosaženého vzdělání neodpovídaly skutečnosti. Žalobkyně se tím pokusila obejít cizinecké předpisy švýcarských orgánů. Zmíněné skutečnosti jsou součástí spisového materiálu, žalobkyně měla možnost se s ním seznámit. Dne 24. 4. 2017 prvostupňový orgán pod č. j. OAM-2813-6/DP-2017 v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu vyzval žalobkyni k seznámení se s podklady, s možností vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění. Dne 11. 5. 2017 žalobkyně výzvu osobně převzala, svého práva však nevyužila a k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí se nedostavila. Nečinnost žalobkyně nelze klást k tíži správním orgánům.
6. Ke druhému žalobnímu bodu žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí, v něm v souladu s § 174a ZPC přiměřenost dopadů rozhodnutí posoudila a vypořádala. Doplnila, že zohlednila vysokou závažnost protiprávního jednání žalobkyně, které zapříčinilo, že byla zařazena v Schengenském informačním systému podle čl. 96 Schengenské prováděcí úmluvy jako osoba, jíž má být odepřen vstup na území států Schengenského prostoru. Tato skutečnost převážila možné negativní dopady napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Žalovaná při posuzování přiměřenosti se zabývala všemi relevantními skutečnostmi tvrzenými žalobkyní, především probíhajícím studiem, a v napadeném rozhodnutí zhodnotila jejich závažnost v poměru k důvodu pro zamítnutí žádosti.
7. Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)] a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť s tímto postupem žalovaná výslovně souhlasila a žalobkyně nevyjádřila nesouhlas, tudíž souhlasila konkludentně (§ 51 s. ř. s.).

8. Městský soud v Praze vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
9. Podle § 44a odst. 3 ZPC *žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se podává ministerstvu na úředním tiskopisu, na kterém se podává žádost o vydání tohoto povolení. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 55 odst. 1 a 2 vztahují obdobně.*
10. Podle § 35 odst. 3 ZPC *dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*
11. Podle § 37 odst. 2 písm. b) ZPC *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže policie při pobytové kontrole [§ 167 písm. d)] zjistí skutečnost podle § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) a 1. cizinec ve lhůtě stanovené policií nepředloží potvrzení o tom, že požádal o vydání nového cestovního dokladu, nebo 2. ačkoli je důvod pro vydání cizineckého pasu nebo cestovního průkazu totožnosti, cizinec o vydání tohoto cestovního dokladu nepožádá.*
12. Podle § 56 odst. 1 písm. g) ZPC *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. a), b), g), h), i) nebo j).*
13. Podle § 9 odst. 1 písm. g) ZPC *policie odepré cizinci vstup na území, jestliže je zařazen do informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen „smluvní stát“), za účelem získání přehledu o cizincích, jimž nelze umožnit vstup na území smluvních států (dále jen „informační systém smluvních států“); to neplatí, je-li cizinci uděleno vízum opravňující pouze k pobytu na území.*
14. Podle § 46 odst. 1 věta první ZPC *pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 písm. a) až e), § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1 a 2, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.*
15. Podle § 174a odst. 1 ZPC *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
16. Podle § 174a odst. 3 ZPC *přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.*
17. Městský soud neshledal žalobu důvodnou.
18. K prvnímu žalobnímu bodu se městský soud neztotožnil se žalobkyní, že správní spis neobsahuje důkaz o jejím zařazení do SIS z rozhodnutí orgánu cího státu a odkaz na záznam SIS žalobkyně nepovažuje za dostatečný s poukazem na presumpci správnosti.
19. Městský soud ze správního spisu ověřil, že prvostupňový orgán obdržel od Policejního prezidia ČR, odboru mezinárodní policejní spolupráce, sdělení ze dne 24. 11. 2016 a následně touto policejní složkou shodně potvrzenou informaci dne 13. 6. 2018 (v rámci odvolacího řízení), s kopiemi švýcarských originálů (formulář s několika dokumenty

k osobě žalobkyně od švýcarských orgánů), z nichž vyplývá, že podle informace centrály SIRENE Švýcarsko byla osoba žalobkyně vložena do SIS jako nežádoucí cizinec. Důvodem tohoto vložení bylo, že žalobkyně žádala od Státního sekretariátu pro migraci dlouhodobé vízum (vízum D) nebo povolení k pobytu za účelem studia architektury na Ecole Polytechnique Fédérale de Lausanne. K žádosti o vízum připojila falešné doporučení prof. R. G., a současně informace o stupni jejího dosaženého vzdělání neodpovídaly skutečnosti. Podle závěru švýcarského orgánu tímto postupem žalobkyně se pokusila obejít cizinecké předpisy švýcarských orgánů. Z tohoto důvodu Státním sekretariátem pro migraci jménem kantonu Vaud dne 16. 9. 2016 jí byl vydán zákaz vstupu do Schenghenského prostoru platný do dne 15. 9. 2019, který byl žalobkyni oznámen dne 18. 10. 2016. Uvedené skutečnosti prvostupňový orgán popsal na str. 2 v pátém a šestém odstavci rozhodnutí a žalovaná na str. 5 v druhém a třetím odstavci napadeného rozhodnutí.

20. Podle soudu uvedené písemné informace doručené prvostupňovému orgánu Policejním prezidiem České republiky a ověřené i v rámci odvolacího řízení, s doloženými švýcarskými dokumenty, soud považuje za zcela dostatečnými písemnostmi prokazujícími skutečnost, že žalobkyně ke dni rozhodnutí správních orgánů byla v evidenci SIS. Pokud žalobkyně v žalobě zpochybňuje takto opatřený důkaz od Policejního prezidia České republiky v rámci policejní spolupráce SIRENE, v daném případě vůči SIRENE Švýcarsko, pak kromě tvrzeného nesouhlasu ničím soud nedoložila, proč by soud neměl vycházet z uvedeného důkazu na základě principu předpokladu jeho věcné správnosti (obdobně k tomuto viz rozsudek městského soudu ze dne 28. 1. 2010 č. j. 11 Ca 195/2009-27). Sama přitom žádnou relevantní proti argumentaci kromě tvrzení, soudu nepředložila. Takto zjištěný skutkový stav soud považuje za náležitě zjištěný. Uvedná dílčí námitka není důvodná.
21. Městský soud se dále neztotožnil se žalobkyní, která tvrdí, že neměla možnost ze spisového materiálu ověřit skutečnosti, které jsou jí kladeny k tíži, a neměla možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí.
22. Ze správního spisu vyplývá, že dne 24. 4. 2017 prvostupňový orgán vyzval žalobkyni k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, a to konkrétně, aby se ve lhůtě do 7 dnů ode dne doručení výzvy dostavila na pracoviště odboru azylové a migrační politiky v hodinách ve výzvě specifikovaných s tím, že bude pro ni připraven správní spis k nahlédnutí. Tuto výzvu žadatelka převzala a podepsala osobně dne 11. 5. 2017. Prvostupňový orgán uvedené skutečnosti popsal na str. 2 v sedmém odstavci rozhodnutí a žalovaná na str. 5 ve čtvrtém odstavci napadeného rozhodnutí.
23. Soud k uvedenému postupu prvostupňového orgánu konstatuje, že žalobkyni bylo umožněno seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Tohoto práva však nevyužila, nečinnost v předmětné věci jde proto k její tíži. Pro úplnost soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2009 č. j. 2 As 17/2009-60, dle něhož „... je totiž v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné doklady. Nemožnost přinášet nová tvrzení a návrhy důkazů v odvolání je tak jen důsledkem žadatelovy nečinnosti a nedostatečného poskytování součinnosti správnímu orgánu prvního stupně“. Pokud tedy žalobkyně správnímu orgánu prvního stupně dostatečnou součinnost neposkytla, nedostavila se k seznámení s podklady, je současná situace důsledkem pouze její nečinnosti. Správní orgány při zjišťování skutkového stavu nepochybily, vycházely z podkladů, které měly k dispozici. Soud doplňuje, že v dané věci jde o řízení návrhové, proto žalobkyně jako jeho účastník řízení mohla využít svého práva, které jí bylo

poskytnuto, a mohla se seznámit s obsahem správního spisu. Tohoto práva bezdůvodně nevyužila, neomluvila se z úkonu, ani nežádala např. o změnu termínu seznámení či o prodloužení lhůty. Je proto fabulující její tvrzení, že jí nebylo umožněno se seznámit se správním spisem. V tomto směru k žádnému pochybení ze strany prvostupňového orgánu nedošlo. Námitky prvního žalobního bodu nejsou důvodné.

24. Předně k námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů uplatněné ve druhém žalobním bodu se městský soud z povahy věci nejprve musel zabývat tím, zda je napadené rozhodnutí žalované zatíženo vadou, k níž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 15. 1. 2008 č. j. 2 As 34/2006-73 je mezi takové vady třeba řadit i nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Soud je tedy povinen přihlížet k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů z moci úřední, tedy aniž by žalobkyně nepřezkoumatelnost ve své žalobě konkrétně namítala. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze pak hovořit zejména v situaci, kdy se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona. Tuto vadu přitom nelze zhojit ve vyjádření k žalobě, příp. v kasační stížnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008 č. j. 8 Afs 66/2008-71). V dané věci soud neshledal, že by napadené rozhodnutí takovouto vadou trpělo. V jeho odůvodnění je uveden výrok rozhodnutí, odůvodnění, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se žalovaná řídila při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádala s námitkami žalobkyně, která v průběhu správního řízení neměla žádné návrhy na doplnění dokazování. V odůvodnění žalovaná též odkázala na podklady rozhodnutí a uvedla skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývaly. Soud z obsahu správního spisu včetně obsahu rozhodnutí obou stupňů správních orgánů neshledal, že by absentovala rozhodná skutková zjištění či že by jejich hodnocení bylo v rozporu se zákonnou úpravou vztahující se k posuzované věci.
25. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně dne 13. 2. 2017 podala prvostupňovému orgánu žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu platného do dne 19. 2. 2017. V žádosti uvedla, že je svobodná, nemá děti, oba její rodiče a tři sourozenci bydlí v X. K žádosti připojila potvrzení školy Architectural Institute in Prague ze dne 31. 1. 2017, že doba jejího studia se předpokládá od 31. 1. 2017 do 30. 6. 2018 s kopií cestovního pasu. Z razítek v cestovním pasu vyplývá, že během pobytu na území republiky žalobkyně jezdila autem a létala letadlem domů, vracela se do rodné země, i jezdila po Evropě. Razítka jsou např. z Dolno Blace, Kakavie, Athén, Marseille, Prahy - Ruzyně. Podle výpisu z evidence cizinců ze dne 24. 4. 2017 vyplývá, že na škole Architectural Institute in Prague žalobkyně studuje od 29. 9. 2015 do 30. 6. 2018. Podle Cizineckého informačního systému na území ČR nepobývá žádná osoba, která by byla rodinným příslušníkem žalobkyně.
26. Žalovaný na str. 5 v prvním odstavci napadeného rozhodnutí, resp. prvostupňový orgán na str. 3 v prvním odstavci dospěli k závěru k otázce přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, že je vyloučené, že by došlo ke zpřetrhání vazeb k zemi původu. Žalobkyně pobývá na území od roku 2015, malou část svého života, na území republiky nemá žádného rodinného příslušníka, naopak v zemi původu žijí oba její rodiče i její tři sourozenci. S touto argumentací se soud ztotožňuje a doplňuje, že nemohlo dojít k přerušení vazeb s rodinou a domovským státem i z toho důvodu, že

v průběhu studia žalobkyně jezdila autem a létala letadlem i do domovského státu, jak je zřejmé z jejích razítek v cestovním pasu. Kromě toho v průběhu správního řízení žalobkyně nedoložila, a ani netvrdila, že by na území republiky měla nějaké rodinné vazby. Žádné posouzení v rozporu se zákonem soud proto neshledal. Tato dílčí námitka není důvodná.

27. K otázce zohlednění studia soud se ztotožnil s prvostupňovým orgánem i žalovanou, že shora popsané jednání žalobkyně ve Švýcarsku, jehož závěr – zákaz vstupu – byl žalobkyni oznámen dne 18. 10. 2016, ještě před iniciací předměného správního řízení ze strany žalobkyně, je dostatečně závažné natolik, že je zákonným důvodem k neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, které žalobkyně měla podle potvrzení školy Architectural Institute in Prague ukončit do dne 30. 6. 2018. Žalobkyně si musela být vědoma, že v době, kdy žádá Český stát o prodloužení pobytového oprávnění, jí byl uložen zákaz vstupu do Schengenského prostoru z rozhodnutí Státního sekretariátu pro migraci jménem kantonu Vaud, Švýcarsko, dne 16. 9. 2016 a je platný do dne 15. 9. 2019, jak jí bylo i oznámeno.
28. Správní orgány obou stupňů podle soudu postupovaly zcela v souladu s ZPC, soud jejich posouzení považuje za vyčerpávající s ohledem na zjištěný skutkový stav, neboť žalobkyně přestala splňovat podmínky pro prodloužení doby platnosti povolení dlouhodobého pobytu. Soud doplňuje, že správní orgány obou stupňů neměly možnost rozhodnout jinak, neboť jim zákon správní uvážení v daném případě neumožnil tím, že nastaly podmínky zákonem předvídané. Také důvody, které správní orgány uvedly k posouzení přiměřenosti dopadu neprodloužení dlouhodobého pobytu, byly formulovány podrobně a vyčerpávajícím způsobem, soud jim plně přisvědčuje a pro stručnost na ně odkazuje s tím, že případný dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatelky je přiměřený oproti důvodu zařazení žalobkyně do SIS jako osoby, již nemá být umožněn vstup na území států Schengenského prostoru. Postup správních orgánů byl shledán v souladu se ZPC, námitky druhého žalobního bodu soud neshledal za důvodné.
29. Na základě shora uvedeného městský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec její běžné činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. února 2021

JUDr. Jan Ryba, v. r.
předseda senátu